

(Р)ЕВОЛЮЦІЯ ЦІННОСТЕЙ

Сотні разів я писала цей текст у своїй уяві, у сні й на яву. Але в реальності, як в житті однієї людини, насправді *одна-єдина* чиста сторінка, *tabula rasa*. Одна-єдина країна, в якій ти народжуєшся, її історія, про яку тобі не зовсім нудно розповідали в дитячому садку, у школі, в університеті, яку проживаєш тут і тепер. Болісно, хворобливо й радісно водночас. Іншої історії ні в тебе, ні в твоєї країни немає.

Ті події, які почалися в листопаді й вибухнули у лютому 2014 року на Майдані у Києві – можна пафосно порівняти із Французькою революцією, із відомими переворотами в людській історії, але українська історія унікальна, як її культура й кожне людське обличчя на мільйонному Майдані. Хоча «білих плям» в українській історії (і вона триває) від того, закономірно, менше не стане. Тож перше питання, яке упорядники цього видання ставили його ж авторам, на позір просте: що відбулося насправді?

Я пишу ці рядки, не знаючи, чи є якесь *надзавдання*, надмета, висока ідея в авторів української історії 2013-2014 років. Відповісти вичерпно на вічні питання в цій книжці устами навіть найвідоміших українських (і російських) інтелектуалів, філософів, письменників, митців чи істориків – неможливо, відповіді на свої питання кожен читач віднайде сам.

Автор ідеї видання цієї книги – Антін Мухарський – запитував в очевидців, учасників, героїв українського Майдану і про те, **чому** вони ризикували власним життям і довгими зимовими місяцями вистоявали на морозі, сподіваючись на перемогу. У всіх була своя відповідь на це питання, і ви її знайдете, але лейтмотив один: заради майбутнього своєї країни. Це ж, інакше кажучи, вічна тема великої любові і смерті, сенсу людського життя, свободи, волі, того найважливішого, на що і минає твоє життя. У цій книзі йдеться про найінтимніше, найпристрасніше у житті кожного українця, як би голосно це не звучало.

Пишу ці рядки, бо хочу вірити, що історію творять непримітні, на перший погляд герої, які ходять поміж нас. Бо авторами

української історії не мають бути ні політехнологами, ні політики, ні сірі кремлівські кардинали чи невідомі нам «містичні сили», які керуватимуть сулханними бездумними масами людей (а ті – навіть не усвідомлюватимуть, що з ними відбувається). Бо віра в триумф Розуму, будь-яку кажучи, – прерогатива дуже неблагородно освічених людей на цій планеті, і якщо говорити в геополітичному контексті про Україну, то мене не полишає відчуття, що Розуму тут не знайшлося місця, як і таким важливим для цивілізованого людства цінностям – освіта, культура і наука. Ці склади і дуже важливі для розвитку країни поняття, незрозумілі хлопцям-підрукам, в руках яких зосередилася влада і ресурси (і мен злочинців не пишу, бо вони не варті згадування, ніхто з них діє не покараний (sic!) жодним законним людським судом). Це – нібито морозні чоловіки, погано освічені, очевидно, нездорові (психічно перелусімі, звернуть увагу на міміку і жести), одягнені красномовно «по-балатому», як і їхні аксесуари – особи жіночої статі з кам'яними, неспотвореними інтелектуальною роботою на чорхаленими обличчями голлівудських акторок другого плану, чи підтоптаних готельних повій. Це – так звана «політична еліта», яка дуже різночоту контрастувала на тлі «котел по пеху» з Європи чи США, це «еліта», яка не зуміла вивчити не те щоб англійську «три заглавного розвітку», вона не знає ні мови держави (в якій народилася), ні її історії (а це еліментарні речі) і не златна фахово висловитися на жодну тему. Це либико травмовані з часів свого нещасливого дитинства людські істоти, які навіть не згодяться, що їхні емоційний та інтелектуальний розвиток безповоротно зупинився в підлітковому віці. Такі персонажі в українській історії не випадкові.

Україна (і в очах Європи) була корумпованою країною менш такого середньовіччя, безглуздих заборонів, ритуалів і навіть граєв, на те неєкранах якої роками привають примітивні шоу, «битви екстрасенсів». Інших вищих сенсів у телетеліччяві, народжених тлі релігійнів, за визначенням немає, про існування таких ші люди навіть не згадуються. І від початку ЄвроМайдану мені було зрозуміло, що либоні зміни (зокрема еліт) в українському суспільстві, неможливі – відсталість і умослідженість більшості дієздатного електорату закладені навіть не російською пропагандою, а генетикою – на рівні хромосом. І найстрашніше, чим пронизаний побут українця, кров, свідомість, а відмовібно и увесь соціум – неосвіченість, комплекс меншовартості, лакеїство и бідність – ось прямому потрібно покласти на рештлі край. Історія

ЗМІСТ

<i>Антін МУХАРСЬКИЙ</i> . Щоб пам'ятати!	3
<i>Інна КОРНЕЛЮК</i> . (Р)Еволюція цінностей	6
<i>Єлизавета БЕЛЬСЬКА</i> . Любов. Мрія. Україна	9
ХРОНІКА ПОДІЙ ЄВРОМАЙДАНУ. ВИБРАНЕ	12
Розділ перший. ОЧЕВИДЦІ. УЧАСНИКИ МАЙДАНУ ...	25
<i>Мустафа НАЙЄМ</i> . ФВ-щоденник української революції	26
<i>Дмитро БУЛАТОВ</i> . Государство – это мы с вами	34
<i>Михайло ГАВРИЛЮК</i> . Я не хотів, щоб моя дитина була рабом ...	39
<i>Олеся ЖУКОВСЬКА</i> . Про Майдан	44
<i>Владислав КИРИЧЕНКО</i> . Black side of the Maidan	49
<i>Сергій КОБА</i> . До штурма Межигор'я було полшага	59
<i>Володимир ПАРАСЮК</i> . Ця нація непереможна	63
<i>Сергій ПОЯРКОВ</i> . Революція. АвтоМайдан	68
<i>Янголи Майдану</i>	76
Розділ другий. МАЙДАН. АНАЛІТИКА	81
<i>Тарас ВОЗНЯК</i> . Сенс Майдану	82
<i>Ярослав ГРИЦАК</i> . Україна витримає і це випробування	91
<i>Сергій ДАЦЮК</i> . Передумови та суть Майдану 2013-2014	98
<i>Ігор ПОДОЛЬЧАК</i> . Майдан як ВОЛЯ АБО СМЕРТЬ	107
<i>Андрій ПОРТНОВ</i> . Українська «Єврореволюція». Деякі спостереження	113
<i>Євген СВЕРСТЮК</i> . Змінні вітри часу	118
<i>Вадим СКУРАТІВСЬКИЙ</i> . ВІЧЕ. Майдан	130
<i>Михаїл ХОДОРКОВСКИЙ</i> . Страна пассионариев	135
Розділ третій. ЛІТЕРАТУРНИЙ МАЙДАН	143
<i>Юрій АНДРУХОВИЧ</i> . Сімсот лютих днів, або роль контрабаса в революції	144
<i>Олександр БОЙЧЕНКО</i> . Суцільна загадка Революції	154
<i>Андрій БОНДАР</i> . Революція Волі	162
<i>Юрій ВИННИЧУК</i> . Імперська срачка	171
<i>Оксана ЗАБУЖКО</i> . Майдан. Невивчені уроки історії	180
<i>Ірена КАРПА</i> . Кілька карт із перемішаної колоди	188
<i>Андрій ЛЮБКА</i> . Сізіфова революція	193
<i>Тарас ПРОХАСЬКО</i> . Кожному своє	200

Розділ четвертий. МИСТЕЦЬКИЙ МАЙДАН	205
<i>Олекса МАНН.</i> ФБ-щоденник громадянина художника	206
<i>Антін МУХАРСЬКИЙ.</i> Майдан. Мистецтво спротиву	218
<i>Лесь ПОДЕРВ'ЯНСЬКИЙ.</i> У мене з'явилась країна	232
<i>Олександр РОЙТБУРД.</i> ФВ-щоденник. Вибране. МАЙДАН – 2013-14	238
<i>Іван СЕМЕСЮК.</i> Гонзо-щоденник лютого україножера	251
<i>Влад ТРОЇЦЬКИЙ.</i> Право на мечту	262
<i>Олеся АВРАМЕНКО.</i> Вогонь любові	266
Розділ п'ятий. РЕВОЛЮЦІЙНА ПОЕЗІЯ	283
<i>Дмитрій БЫКОВ</i>	284
Истерики Януковича	
Любов и газ	
***/ Какой эфир ни слушаю, куда я взгляд ни кину	
<i>Юрій ВИННИЧУК</i>	289
Убий підараса	
<i>Сергій ЖАДАН</i>	291
***/ Доки тебе стереже твоя спрага	
<i>Орест ЛЮТИЙ</i>	293
Стоїть верба поблизу лісу	
Вагони повнії москалів	
Гаспада малороси	
Ідьот кацап по городу	
СЛАВА УКРАЇНІ!	
<i>Артем ПОЛЕЖАКА</i>	299
Репортаж	
Балаклавочка	